

да са постели пхтя — шоссе-то. За забелѣжвание и за чудение бѣ, че между тѣзи работници Българи, нѣмаше ни единъ Турчинъ.

«Слѣдъ два часа пристигнахъ до единъ караулъ, срѣщу връха на планина-та, кой-то ми са виждаше на раздалечъ около единъ километръ, но ние пристигнахме тамъ за три четвъртини отъ часа. Той бѣше единъ тржкаяестъ голъ връхъ, също като откамъ южна-та страна, дѣ-то щяхъ да слѣза. Образувание-то на Балкана е всжду еднакво: откамъ Северъ, гористи ржтове, съ долини, що са отдѣлятъ отъ велико-то бърдо подъ правъ хгалъ; а откамъ Югъ, рѣбра по-отвѣсни и безгористи, съ долини паралелни по велико-то бърдо.

«Азъ обиколихъ още два часа по поли-тѣ на планина-та и влѣзохъ въ Софинко поле при Ташъ-кесе, дѣ-то са спряхъ да пладнувамъ. Оттамъ едно добро право шоссе ма отведе за шесть часа въ София, дѣ-то Австрийский Вице-Консулъ ма прие тжй добрѣ, що-то скоро забравихъ петнадесетодневни-тѣ мъчнотии по пхтя.

«София е единъ голѣмъ градъ населенъ отъ около осемнадесять и повече хиляди жители, но тжй разрѣдено, що-то можло би да побере два пхти повече жители. Тамъ нѣма никакви памятници, освѣнъ една стара българска царска черкова обжрната на джамия, и развалена отъ едно послѣдне земетрясение. Тази саборна черкова е съградена и нарѣчена храмъ на Свѣта София по подражание на прочута-та черкова подъ съще-то име въ Цариградъ, а споредъ нея и града е добилъ днешне-то си име. По-напрѣдъ града София са е наричалъ Срѣдецъ, име, кое-то е носилъ въ време-то на римско-то владане (Ulpia Sardica). София е третя-та столица на българско-то царство; други-тѣ двѣ сж били: Преслава и Тжрново.

«София, по причина че нѣма сжобщение съ свѣта, както е на примѣръ Русчукъ и Шуменъ, не може да са брои отъ пхрвий редъ градове; сега има слабо тжрговско значение, но слѣдъ време, кога премине прѣзъ нея желѣзний пхтъ, а отъ друга страна, кога са свжрже по желѣзници съ Плѣвенъ и Никополю, какво-то да могатъ да са изнисать произведения-та ѳ, а особенно жита-та, извжнъ България, и да са продаватъ по-скжпо, тогава въ нея, както и въ много други граве по България, агрикултура-та има надѣжда въ скоро време да са развие и да достигне до такива учреждения, до какви-то достигна въ Молдо-Влахия.

«Желающъ да добия една права мисль за вѣзвишение-